

Muratti Hyms
33781

गायनामृत. GĀYANĀMRIT.

AMERICAN MISSION SERIES.

मुंबईमध्ये
ओरिएन्टल छापखान्यांत छापिलें.

सन १८६७. (१८६७)

Price Two Annas. किंमत दोन आणे.

Z 4 M 32

1867 G 25

गायनामृत.

(कृष्णराव रत्नूजी सांगळे यानें केलेलें.)

अमेरिकन मिशनाकडून छापिलें.

(ओरिएण्टल छापखान्यांत छापिलें.)

सन १८६७.

1867

Gaya

गुप्तानामृत

(लंकांतुं नाम लिखितं किमुत्तमं)

लंकांतुं नाम लिखितं किमुत्तमं

(लंकांतुं नाम लिखितं किमुत्तमं)

७३१ फ८

गुप्तानामृत

गायनामृत,

पदे.

१. खीस्तपदांची आवड.

ध्रु० देवा माझी, प्रभु खीस्तपदीं प्रीती जोड.

१ सत्साखमनन, करण्याकरितां;
नच लागो अळसाची खोड. देवा०

२ भावीक भक्त, करितात पोथी;
उपदेश बहु लागो गोड. देवा०

३ स्तुति प्रार्थनादी करिते प्रसंगीं;
झोंपेची सवई ही मोड. देवा०

४ सैतान मजला, भारी छळीतो;
सारें मस्तक त्याचें फोड. देवा०

- ५ अगणित पापें, मजकडुनि होती;
स्त्रीस्ताकरितां सारीं सोड. देवा०
- ६ तन मन व धन हीं, अर्पूनि स्त्रीस्ता;
व्हावा शेवट माझा गोड. देवा०

२. सर्वोत्कृष्ट मेवा.

- ध्रु० प्रभुपदिं, लागतसे बहु गोडी.
- १ मधुरासैं कांहीं, असि रुचि नाही;
पहा पहा कीं चव थोडी. प्रभुपदिं०
- २ इहपरलोकीं, उपमा दायी;
दुसरी नाही जोडी. प्रभुपदिं०
- ३ परि मनरसनें, निर्मल होऊनि;
दृढ विश्वासें ओढी. प्रभुपदिं०
- ४ सतत पितां हीं, अक्षय लाभे;
अमरपणाची जोडी. प्रभुपदिं०

३. स्त्रीस्त मैत्रांचें अगत्य.

- ध्रु० प्रभु हा, प्रिय तूं जोडुनी ठेव.
- १ सुख दुःखाला, अडल्या वेळीं;
कामिं पडे हीं ठेव. प्रभु०
- २ पापमुळा तो, नाहीसैं करि;
परम पराक्रमि देव. प्रभु०
- ३ ह्या मित्रानें, स्वरक्त पाडुनि;
केलें तारण जेव. प्रभु०
- ४ मृत्यूखिंडींतुनि नेउनिया;
दाविल तुज तें पेंव. प्रभु०

४. प्रियवल्लभ.

- ध्रु० माझा वल्लभ पाहा हाच,
किति हो ममताळू.
- १ होतें भडकत रानोरान,
ग्रासित होता मज सैतान,
प्रीयें लगवग धावुनि जाण,

- देउनि प्राण, सोडविलें. माझा०
 २ पोटी धरुनी अणिलें घरांत,
 मूर्च्छित पाहुनि रडला कांत,
 धुडनी जखमा त्या समयांत,
 फिरवी हात, मजवरती. माझा०
 ३ शुद्धी आल्यावर मज कांत,
 स्नानहि घाली स्वस्वरीरांत,
 घेउनि आत्मिक वज्रि हतांत,
 आतोनात, मळ काढी. माझा०
 ४ तारणवस्त्रें झांकुनि आंग,
 फेडुनि जन्माचा हो पांग,
 मजविण लागे कैसा थांग,
 ह्मणे सांग, ममप्रीये. माझा०
 ५ प्रीयाठायीं ठेविन भाव,
 नाहीं घेणार दुजें नांव,
 अक्षय जीवनि देडल ठाव,
 ख्रिस्तिच राव, मजलागीं. माझा०

५. खीस्ताचीं दुःखें.

- धु० प्रभु मजसाठीं हो दुःखी बहु झाला.
 १ श्रमला दमला, कणहला रडला;
 प्याया न थेंव मिळाला. प्रभु०
 २ सोसिलि छी थू, दुःसह फटके;
 चपडाका किती गालां. प्रभु०
 ३ क्रुर खांबींचें, मरण खिळेही;
 अनुभाविता कुसिं भाला. प्रभु०
 ४ बहुविध दुःखें, सोसुनि दाविलि;
 प्रीति या पापि मनाला. प्रभु०

६. मीच खीस्ताचा शत्रु.

- धु० आहा प्रभु ज्यानें असें केलें तो मीच जाण.
 १ मारीले फटके, तुजला कसेनी;
 असतां तूं प्रिय भगवान. आहा०
 २ तुज सोंग कैसें, दिधलें नृपाचें;
 केला निंदून अपमान. आहा०

- ३ हातिं पार्थि तुझिया, खिले ठोकिले तैं ;
 किति झाला व्याकूळ प्राण. आहा०
 ४ पाणी न देतां, कडू अंब दिधली;
 तुजला लागलि जैं तहान. आहा०
 ५ आसिं सर्व दुःखें, सोसीलिंसी त्वां;
 त्यांचोंहि मीच मूळ स्थान. आहा०
 ६ आतांहि तुजला, बहु दुःख देतो;
 मी मित्र कसा वेदमान. आहा०

७. खीस्ताचें अगत्य.

- श्रु० प्रिय प्रभु खिस्ता, कैसा मी तुला सोडूं.
 १ मजसाठीं त्वां, स्वजिव अर्पीला;
 आतां कां असी प्रीति मी तोडूं. प्रिय०
 २ अतुल सुखाचे, अनुभव देसी;
 वार पवित्र हा कसा शोडूं. प्रिय०
 ३ जग मन कपटी, सैतान शत्रु;
 यांचिं हत्यारें मी कसीं मोडूं. प्रिय०

- ४ खल सैतानें, फसविलें माला;
 पुनः त्यासिं मैत्री काय जोडूं? प्रिय०
 ५ अनुताप योग्य, न होइ मनाला;
 कठीण या हृदया कसें फोडूं. प्रिय०
 ६ उन्मद पापी, कृतघ्न खरा मी;
 नको नको माझे नांव खोडूं. प्रिय०
 ७ त्या मृत्युखिंडी पार कराया;
 अन्य मित्र ऐसा कोण जोडूं. प्रिय०
 ८ तुजविण माझा, निभाव न होई;
 पदर कोणाचा सांग ओडूं. प्रिय०

८. ईश्वर संकटीं रक्षणारा.

- ध्रु० आहे संकटिं तो जगपाल,
 भक्तासंगति हो.
 १ व्यापी दारिद्र्य जैं फार,
 कष्टें करितांना संसार,
 देतो हृदया धैर्य अधार,

- सुखें अपार, तीं दावी. आहे०
 २ नाना दुःखें नाना रोग,
 तिडका जर्जर करितां भोग,
 देई शुद्धात्मा उपभोग,
 करी प्रयोग, प्रेमाचा आहे०
 ३ पापें होतां तळमळ ताप,
 सुटतां नीराशेचा काप,
 ह्मणतो ईश्वर मी तव बाप,
 खीस्तप्रताप, पाहा तो. आहे०
 ४ येतां आरिष्टांचे स्वार,
 शस्त्रें करितां तीक्ष्ण प्रहार,
 करितो स्वपंखानि आधार,
 प्रेमळ फार, बोलुनिया. आहे०
 ५ जातां मृत्यूखिंडी पार,
 तरि तो अरिष्टां न भिणार,
 कारण सगें जगदोद्वार,
 उघडिल द्वार, स्वर्गाचें. आहे०

९. प्रभूचें नाम सुवंदनीय.

- ध्रु० प्रभूचें सुवंदीत नाम असो.
 १ मी नम्र आलों, जाईन नम्र;
 हा बोध मजला ठसो. प्रभूचें०
 २ प्रभुनेंच दिधलें, प्रभुनेंच नेलें;
 तर दोष प्रभुला नसो. प्रभूचें०
 ३ हरएक करणें, प्रभूचें यथार्थ;
 हें ज्ञान हृदयीं वसो. प्रभूचें०
 ४ प्रभु हा दयाळू, सत तात माझा;
 दृढ भाव ऐसा वसो. प्रभूचें०

१०. सतत प्रार्थनेचें अगत्य.

- ध्रु० प्रभुला प्रार्थित जा वारंवार.
 १ प्रभु हा दयाळू, अति श्रेष्ठ राजा;
 दयास संतुष्ट फार. प्रभुला०
 २ मागाच ह्मणजे, लाभेल तुझा;
 ठोकाच उघडेल द्वार. प्रभुला०

- ३ ज्याने स्वपुत्रा, दिधलें तुझास्तव;
कां अणखि ना पुरविणार. प्रभुला०
- ४ आत्मा पवित्रहि, शिकवील तुझा;
करुणास्वरानें अपार. प्रभुला०
- ५ प्रभुसीं तुझास्तव, रदबदलि करितो;
प्रिय खीस्त हा तारणार. प्रभुला०
- ६ सद्रक्त यांसीं, आली प्रचीती;
दिलें उत्तरें बेसुमार. प्रभुला०

११. व्यर्थ बडबड.

- ध्रु० बडबड कीं व्यर्थ ऐसी,
ही प्रार्थना ना खरी हो.
- १ उच्चारि संस्कृत, जरि शब्द बहुधा;
मधुर स्वरानें, तरी हो. बडबड०
- २ शब्दार्थ, ममैं, काहीं न कळतां;
करि घोष नाना परी हो. बडबड०

- ३ घोकीव विनती, किमपी न चुकला;
काना न फांटा तरी हो. बडबड०
- ४ मार्गी चवाठीं, वर्णीं स्वकर्म;
कर अक्ष करुनी वरी हो. बडबड०
- ५ शब्दार्थ जाणुनि, विश्वास प्रिति हे;
गुणयुक्त ना, दुसरी हो. बडबड०

१२. बाह्याकाराकडे प्रभुचें दुर्लक्ष्य.

- ध्रु० प्रभुचें, लक्ष्यच तिकडे नाहीं.
- १ कवण्या वेळीं, कर तूं विनती;
रात्रंदिवस सदांही. प्रभुचें०
- २ पायीं जोडा घाली, काढी;
असो नसो शिरिं कांहीं. प्रभुचें०
- ३ खालीं वस तूं, वरती वस तूं;
गुडघे टेंकुनि राही. प्रभुचें०
- ४ डोळे झांकी, उघडे ठेवी;
खालि किंवा वर पाही. प्रभुचें०

- ५ कर पद जोड़ी, किंवा न जोड़ी;
तोंड कर दिशा दाही. प्रभुचें०
६ प्रभुला विनती, करि सी तेव्हा;
विश्वासाविण काहीं. प्रभुचें०

१३. जीवनान्नोदकभिक्षा.

- ध्रु० प्रभु जिवनाचें मजला दे अन्न पाणी.
१ अन्नोदक कीं, ज्ञान जगिक हें;
तृप्ति न होती या सुखानीं. प्रभु०
२ परमार्थाच्या, भूक तहानें;
व्याकुल झाला दीन प्राणी. प्रभु०
३ पतितच धाले, बहु तव दानें;
वदती पवित्र शास्त्रवाणी. प्रभु०
४ शोमरुनि स्त्रीसिं, वदलासी जें;
तेंचि मला दे अन्न पाणी. प्रभु०
५ क्षीणहि झाला, हा जिव, डोळा;
प्रडुं दे सूवार्ता मम कार्नी. प्रभु०

- ६ संजिवनाचें, अन्नोदक तूं;
प्रार्थितों मी जोडुनि पाणी. प्रभु०

१४. सदृणार्थ प्रार्थना.

- ध्रु० प्रभुरे मला असे गुण लाव लाव. रे.
१ नीति दया प्रीती, नम्रताहि भीती;
यांचा मला पडो खरा ढाव. रे. प्रभु०
२ शास्त्र भक्ति स्तूती, कीर्तनावडी ती;
यांची मला सुटा व्हू हाव. रे. प्रभु०
३ दमन इंद्रियांचें, प्रार्थना करोनी;
भावेंच मी धावेन ही धाव. रे. प्रभु०
४ मृत्यु खिडितूनी, पार नेउनीया;
देसी अंतिं नीजपदीं ठाव. रे. प्रभु०

१५. दुःखितांप्रित्यर्थ प्रार्थना.

- ध्रु० हे प्रभो शांतवन कर ये, या दुःखित पापि जनांचें.
१ दारिद्र व्यापलें असतां, उपवासी निजती कोणी;

विधवा व पोरकीं फिरती, करुनिया मुखें किलवाणीं;
रोगानी दुःखित होती, तळमळती अपुल्या स्थानीं;

ते करिती पाणी पाणी,

परि द्याया नाहीं कोणी,

प्रभुराया ये धावोनी,

ओरडती प्रेमळ वाचें. हे प्रभो०

२ पापानें होउनि दुःखी, तगमगती ज्यांचे प्राण;

आत्मास्त्व प्रभुला दुःखें, द्वाणुनी जे रडती जाण;

मार्गांत घसरल्यामळें, अंतरिं ज्यां लागति बाण;

ते निराश भारी होती,

क्षणभरहि नसे विश्वांती,

होइल कां ईश्वरप्राप्ती,

चिंतेंत अशा जिव ज्यांचे. हे प्रभो०

३ तुजसाठीं पडती बंदी, फटके कीं खाती मार;

तरवारि बंदुका बरच्या, यांनीं जे फार बेजार;

घायांच्या तिडका उठतां, कासाविस होती फार;

दे अशा शांतिचा घुटका,

जवळि रहा पळ पळ घटका,

त्या क्लेशांतुनि कर सुटका,

पाहुनी दुःख दीनांचें. हे प्रभो०

४ देवावर प्रीती कमती, द्वाणुनी ज्यां खेद अपार;

प्रार्थना पोथिचा चटका, लागाया झटती फार;

रात्रेदिन जे श्रम करिती, व्हाया सत्शास्त्रप्रसार;

तुजवांचुनि हे श्रम व्यर्थ,

लवकर ये दाखिव अर्थ,

भ्रम काढ जनांचा तूर्त,

होउ दे राज्य खीस्ताचें. हे प्रभो०

५ किति वेळां येउनि द्वारा, त्वां प्रीतीनें ठोकिलें;

परि दुष्ट अह्मी होउनिया, द्वेषानें धिकारिलें;

तरि किति ममताळू बारे, ठाकितों नाहिं सोडीलें;

अपराध घाल पोटांत,

मरणार अह्मी निमिषांत,

कां जाऊं देसि नरकांत,

दे उत्तर प्रार्थनांचें. हे प्रभो०

१६. प्रभूचा धावा.

ध्रु० प्रभु माझ्या संकटीं धाव खरें.

१ सादोम याच्या, नाशांतुनीया;
लोटा काढिले खरें. प्रभु०

२ इस्त्रायलाचीं, दास्यत्वदुःखें;
त्वां केलिं दूर स्वकरें. प्रभु०

३ कुर शत्रु धरितां, इस्त्रायलासी;
दिलि वाट कसी सागरें ? प्रभु०

४ दाविद इयोबाचि, किति संकटे त्वां;
वारुनी केले वरें. प्रभु०

५ शद्राख मेशाख, आवेद्नगो हे;
रक्षिले अर्थांत रे. प्रभु०

६ दानीयला जें, गुहें टाकिलें तें;
सिंह केले जासिं मेंढरें. प्रभु०

७ तर खीस्तभक्ता, पडतां संकटीं तूं;
प्रभुला गा करुणास्वरें. प्रभु०

१७. आयुष्य क्षणभंगुर.

ध्रु० आयुष्य वेणें पळतें गडया,

चल कां उशिर, लवकर फिर.

१ पळ घटका तास दीन, मास वर्ष; करिति रीण;
मरण जवळ जवळ येतें, कसा धरि धिर. लव०

२ बाळपण तारुण्यभर, सरुनि होइल वृद्ध घर;
इंद्रियेंहि बंद होतां, गलित शरिर. लव०

३ छंद फंद विषयरंग, अणिक करसि फार ढंग;
जगिक सुखीं गुंगुं नको, लागेल तिर. लव०

४ तीर्थ वारि स्नान दान, करुनि द्वाणसि पुण्यवान;
आंत घाण येति सारि, वर केला पिर. लव०

५ सद्गुरु स्त्रीस्तेव जाण, पाप्यास्तव दिधला प्राण;
तारण तो करिल ठेव, तसदिं शिर. लव०

१८. मरण येईल.

ध्रु० मरण येईल येईल, घेउनिया जाईल.

१ गोरो सुंदर असला,

- तोंडावरि जरि डागाहि नसला. मरण०
 २ दुध पेठ्यांचा काला,
 खाउनि पडलवान जरि झाला. मरण०
 ३ सावकार जरि असला,
 किंवा भूपति होउनि बसला. मरण०
 ४ गढि किला बांधीला,
 भोंतीं पाहारा ठेवीला. मरण०
 ५ ज्ञानि ज्ञानि ज्या गाती,
 होईल त्यांचिहि मुठभर माती. मरण०
 ६ तंत्री मंत्री जंत्री,
 अवघे पडातिले मृत्यूयंत्री. मरण०
 ७ दाकर बैराहि झाला,
 तरि त्या न चुक्रे मृत्यूघाला. मरण०
 ८ डोळे रडुं रडुं गेले,
 किंवा दोग धनाचे केले. मरण०
 ९ दुनिया सगळी जमली,
 स्त्री लेंकरेंहि रडुनी दमली. मरण०

- १० स्त्रीस्तपदीं जो धाला,
 त्याला मरण लाभहो झाला. मरण०

१९, परिणामाचा विचार.

- ध्रु० शेवटिं काय करसी काय करसी,
 विचार कर कां मरसी.
 १ अवध्या विद्या शिकून मग तूं,
 मोठी चाकारि धरसी. शेवटिं०
 २ मोठ्या डौलें लग्न करुनी,
 कुटुंबवत्सल होसी. शेवटिं०
 ३ घरें व दारें उंच हवेव्या,
 पांच ताल चढवीसी. शेवटिं०
 ४ मेजहि खुर्च्या जिकडे तिकडे,
 झुंवर लावुनि देसी. शेवटिं०
 ५ खाण्याची घरिं चैन पिण्याची,
 वस्त्रें भरजारि लेसी. शेवटिं०
 ६ चाकर नौकर बटकी दासी,

- ठेवशील सेवेसीं. शेवटिं०
 ७ गाड्या घोडे लोड विछाने,
 मधें मधें मिरवोसी. शेवटिं०
 ८ रथीं पालखीमधें बसूनी,
 वर चवऱ्या ढळवीसी. शेवटिं०
 ९ हार तुरे मोखांचे गजरे,
 गोफ अंगठ्या लेसी. शेवटिं०
 १० लेंक लोकिंचीं लग्नें करूनी,
 भले ह्मणवूनी घेसी. शेवटिं०
 ११ चारी खंडांत कीर्ति करूनी,
 ज्ञानि ज्ञानि ह्मणवोसी. शेवटिं०
 १२ सर्व पृथ्वीचीं राज्यें जिंकुनि,
 भूपति तूं झालासी. शेवटिं०
 १३ मरणाच्या खिंडींतुनि जातां,
 मृत्यू मारिल तुजसीं. शेवटिं०
 १४ खीस्त सहूरु धिकारूनी,
 जीवन टाकुनि देसी. शेवटिं०

- १५ इतकें ऐकुनि उगाच बससी,
 कां तूं बोलेनासी. शेवटिं०

२०. खीस्त जीवनामृत.

- ध्रु० प्रभू हे जिवनामृता रे,
 तुजवीण जाउं कुठें.
 १ जिवनाच्या गोष्टी, तुजपासि आहा;
 तुजवीण सारें खुटे. प्रभू०
 २ बहु यज्ञ केले, धन अर्पियेलें;
 तरी पापदंड न सुटे. प्रभू०
 ३ अंतःकरण हें, बहु घट्ट पाहा;
 तुजवीण कैसें फुटे. प्रभू०
 ४ जरि सर्व पृथ्वी, धुंडाळिली म्यां;
 तरि शांति नाही कुठें. प्रभू०

अभंग, प्रकार १.

२१. प्रार्थना.

- १ देवा कर अंगीकार,
घालूं कोणावरी भार.
- २ कोण पूरवील आशा,
तुजविण हे परेशा.
- ३ इच्छा माझी हीच जाण,
तुझ्या द्वारीं व्हावें श्वान.
- ४ होतां समर्थाचें श्वान,
मग तथा कैची वाण.

२२. पश्चात्तापयुक्त प्रार्थना.

- १ तूंचि माझा माय बाप,
क्षमा कर माझें पाप.

- २ कोण्या तोंडे प्रार्थूं तुज,
नसे अधिकार मज.
- ३ सर्व पापें पदरीं घेतों,
दान क्षमेचें मागतों.
- ४ पापी भ्रष्ट मी लाचार,
स्वीस्तामुलें अंगीकार.

२३. ईश्वरावर प्रीति करण्याचें कारण.

- १ बाळपण व्यर्थ गेलें,
मना वाटे तैसें केलें.
- २ येतां तारुण्याचें मान,
पापां नाहीं परिमाण.
- ३ ऐशा वेळीं फिरविलें,
गुरुचरण दाखविलें.
- ४ दास हणें मनाप्रति.
कर प्रभुवरी प्रीति.

२४. पश्चात्ताप्यास समाधान.

- १ वेल गेला क्षण क्षण,
मागें न येई परतून.
- २ दीन मास वर्षे गेलीं,
खांत पापें किती झालीं.
- ३ भयंकर वाटताती,
करितां विवेक एकांतीं.
- ४ मग दुःख वाटे फार,
आतां कोण करी पार.
- ५ स्मरतां प्रभूचें वचन,
मना होई समाधान.

२५. खीस्ताचें आमंत्रण.

- १ खीस्तवाणी बोलावितो,
काय जगासी ह्मणती.
- २ अहो पापी कष्टकरी,
लादलेले ओड्यापरी.

- ३ तुझी मजकडे याहो,
जिवा विसांवा हा घ्याहो.
- ४ बोलावणें हें ऐकतां,
धीर येतो माझ्या चित्ता.

२६. खीस्त तारणारा.

- १ खीस्त माझा तारणार,
मला पोंचवील पार.
- २ पापरूप नदी मोठी,
परी खीस्त माझ्या पाठीं.
- ३ धरीन मी त्याची कास,
दुःखें भयें होवो त्रास.
- ४ सर्व सोडीतां टिकेन,
ज्ञांति त्यासवें पावेन.

२७. खीस्त आश्रय.

- १ प्रभु खीस्त माझा गुरू,

माझ्या जीवनाचें तारूं.

२ प्रभु खीस्त माझी नौका,
नसे आश्रितांला धोका.

३ खीस्त माझा किला गढ,
थारा देतो येतां जड.

४ प्रभु खीस्त माझी वाटे,
जाती आकाशाला नीट.

५ खीस्त माझा मेंढपाळ,
करी प्रीतीनें सांभाळ.

२८. प्रिय तारणारा!

१ खीस्त माझा तारणार,
मला वाटे प्रिय फार.

२ ज्या ज्या वेळीं होतें दुःख,
करितां धावा देतो सुख.

३ किती नीच प्रभु झाला,
पापी जग तारायाला.

४ मातेपरी देतो धीर,
ह्मणे आतां तरी फीर.

५ काय सांगूं त्याचें प्रेम,
देई वारंवार क्षेम.

२९. खीस्तावरुब लाभ.

१ मरणाची भीति जाती,
होतां खीस्तावरी प्रीति.

२ मृत्यु कांपे चळचळ,
खीस्त वाटे जें प्रेमळ.

३ जग दुःखें गोड होती,
मनीं होतां खीस्तवास्ति.

४ खीस्ताविण मना शांति,
होत नाहीच कल्पांति.

३०. पश्चात्तापार्चीं चिन्हें.

१ पाहा पश्चात्ताप करी,
पुनर्जन्माची तयारी.

२ पुनर्जन्म ज्याचा होतो,

- कोण्या गुणीं वाढे हो तो.
 ३ प्रिय नम्र शांत होतो,
 पापें जिकीत चालतो.
 ४ शास्त्र प्रार्थनेचा चळ,
 बोल बोल तो प्रेमळ.
 ५ पुनर्जन्म ज्ञाव्याविना,
 स्वर्गवास तो मिळेना.

३१. अखंड प्रार्थनेचें अगत्य.

- १ करा प्रार्थना अखंड,
 नका पडूं देऊं खंड.
 २ होतां प्रार्थना विश्वास,
 येतें अंतःकरणा हास.
 ३ प्रार्थनेचें मोठें बळ,
 नाशी संकटां समूळ,
 ४ प्रार्थनेनें देवमैत्री,
 होती जैसी पत्रोपत्री.

- ५ येतो प्रार्थनेचा त्रास,
 होतां सैतानाचा वास.

३२. पाळकाच्या कामाची भारदस्ति.

- १ काम पाळकाचें भारी,
 देवा व्हावें साह्यकारी.
 २ मोशे नम्र असतांना,
 परि ह्या कामासीं धजेना.
 ३ जड मूढ मी उद्धट,
 कैसा लागेल शेवट.
 ४ तुझ्या मंडळीची सेवा,
 मज कैसी घडे देवा.
 ५ मंडळीस संभाळायी,
 शक्ति द्यावी प्रभुराया.
 ६ शोभे या कामा पाळक,
 स्त्रीस्तापरी जो बाळक.

अभंग, प्रकार २.

३३. अंतःकरणाची शिथिलता.

- १ आतांशीं कां थंड, विश्वास व प्रीति;
कुतर्क घोळती, मनामध्ये.
- २ आतांशीं कां दुष्ट वासनांचा जोर;
होतो वारंवार, तिव्रतेने.
- ३ आतांशीं कां येतो, भक्तीचा कंटाळा;
खीस्ताचा उमाळा, गेला गेला.
- ४ आतांशीं कां नाहीं, प्रार्थनेचा चळ;
ओझेंच केवळ, वाटतसे.
- ५ आतांशीं कां दुष्ट सैतान तापला;
पिळितो मजला, क्षणोक्षणीं.
- ६ आतांशीं कां भीति, मृत्यूची वाटती;
उदास दिसती, दाही दिशा.

- ७ चिन्हें हीं मजला, न दिसती बरीं;
नरकाची तयारी, होती काय?
- ८ परी प्रभु मला, नको तू धिक्कारं;
तुजविण तारूं, नसे दुजें.

३४. तारणाची भिक्षा.

- १ देवा मज द्यावी, तारणाची भिक्षा;
नाहींच अपेक्षा, दुजी काहीं.
- २ नम्रतेची वाटी, विश्वासाच्या हातीं;
भिक्षा घाली वा ती, तारणाची.
- ३ भावें नम्रतेनें, आले जे शरण;
तयांसीं तारण, दीधलें त्वां.
- ४ पाप्या तारायाला, स्वपुत्र दिल्लासीं;
प्रीति जना कैसी, दावीली त्वां.
- ५ मागतांना मिळे, शोधितां सांपडे;
ठोकितां उघडे, भाक तुझी.
- ६ ऐशा तुझ्या वार्ता, ऐकिल्या स्वकर्णीं.

ह्यणुनी आंगणीं, आलों देवा.

- ७ मंदक्रोध बहुप्रसाद तूं वारे;
परत माघारें, लावूं नको.

३५. कर्ममार्ग व्यर्थ.

- १ तीर्थ यात्रा जप, स्नान दान तप;
केल्यानें हें पाप, जात नाहीं.
- २ अरण्यांत वास, गुहेंत प्रवास;
झाड पाला खास, तरी व्यर्थ.
- ३ टांगुनीं घेतिलें, शरीर विंधिलें;
उलटें पाप झालें, हत्येचें हें.
- ४ कोळसा हा जरा, जावया पांढरा;
किती श्रम करा, तरी व्यर्थ.
- ५ तैसें पापी जन, कोळशासमान;
कैसा होई वाण, सफेदीचा.
- ६ स्वकर्मानें पापी, न होई निष्पापी;
खीस्तच प्रतापी; शुद्ध करी.

३६. सद्गुरूचीं लक्षणे.

- १ सद्गुरूवांचुनी, तारण होईना;
मळ हा जाईना, तृदयाचा.
- २ झणुनी पाप्यांचें, ओझे वाहणारा;
मुक्त करणारा, असावा तो.
- ३ निष्कलंक आणि, दयाळू तो पहावा,
समर्थ असावा, सर्व गोष्टीं.
- ४ नांवाचे हे गुरू, होती मल्लोगलीं;
तारणाचीं किल्ली, एका हातीं.
- ५ होउनिया नम्र, ठेवा पूर्ण भाव;
तारी खीस्तराव, दास ह्यणे.

३७. शास्त्राचें अगत्य.

- १ शास्त्ररूप दिवा, देवानें दिधला;
वाट दावायाला, पाप्यांलागी.
- २ शास्त्राविण पाप्यां, कैसा दिसे वाट;
अंधःकार दाट, जगदारण्यां.

३८

गायनामृत.

- ३ निःशास्त्रवादी हे, सांगती कौतुक;
सदसद्विवेक, हेंचि शास्त्र.
- ४ तुम्हा आम्हा एक सदसद्विवेक;
मग कां अनेक, भिन्न मते.
- ५ सदसद्विवेका, वाट दावायास;
शास्त्राचा प्रकाश, पाहिजेचि.
- ६ होउनिया नम्र, सोडा ऐसें मत;
पाहा कीं प्रचित, सत्शास्त्राची.

३८. आकाश लोकाचें वर्णन.

- १ आकाशाचें सुख, मज वर्णवेना;
अंत पार जाणा, नाहीं त्यासीं.
- २ द्वेष निंदा कज्जे, कपट कीं त्रास;
स्वप्नीं यांचा वास, नाहीं तेथें.
- ३ दुःख कष्ट शोक मरणाची वार्त्ता;
नाहींचि सर्वथा, तया ठायीं.

- ४ नाहीं ताहू भूक, जगिक विलास;
परी प्रभुरस, सविताती.

३९.

- १ पवित्र तो देव, पवित्र ते दूत;
पवित्रच भक्त, सोबतीला.
- २ पवित्र नगर, पवित्र देऊळ;
रस्तोहे निर्मळ, त्या गांवाचे.
- ३ पवित्र सिंहासन, पवित्र पाळक;
तोचि गुरुनायक, खस्ति माझा.
- ४ पवित्र हें शास्त्र प्रभु हातीं घेतो;
वाचूनी दावितो, पवित्रांस.
- ५ पवित्र तो बोध, पवित्र ती वाणी;
पवित्रच कार्णी, पडतसे.
- ६ पवित्र गायन, मंजूळ सुस्वर;
नाना वाद्यांवर, वाजविती.

४०.

- १ सुवंध सुवंध, सकळ ह्यणती;
मुगुट टाकित्ती, प्रभू पुढें.
- २ प्रेमाचे पाक्षर, सुटती अपार;
जयजयकार, परमेशाचा.
- ३ सद्गतांचे अश्रु, प्रभु स्वतां पुसी;
कुरवाळी त्यांसीं बहु प्रेमें.
- ४ शुभ वस्त्रें अंगीं तारणाचीं लेती;
आनंदें नाचती, प्रभुपुढें.
- ५ आनंद आनंद आनंद आनंद;
पवित्र आनंद सर्वकाळ.

धावे.

४१. खीस्ताचा धावा.

- प्र० आहाहा प्रभुरे, मजला तारायासी,
कीति दुःखें त्यां, सोसांलीं जगवासीं.

- १ सृष्टीचा राजा, असतांना तूं खरा;
जन्मतां तुजला, थारा नाही जरा;
ह्यणूनी मीळाला, गोठ्यांत आसरा;
काय जाणें हें, माझ्या विश्वभरा. आहाहा०
- २ विव्दळही भारी, मजसाठीं झालासी;
गेथसेमनि बागीं, बहु शोक केलासी;
वामाहि रक्ताचा, कीती पाडीलासी;
दुःखें पाप्यांचीं, पाहूनी रडलासी. आहाहा०
- ३ रक्तहि अनिमोल, तुझें बा वीकीलें;
किमतरे तीस, रुपये कीं घेतीलें;
दुष्टांच्या हातीं, तुजला गा सोंपीलें;
लूटान्यावाणी, बांधोनीया नेलें. आहाहा०
- ४ किरमीजी झगा, अंगांत घातीला;
करुनिया थडा, हातीं बोरू दिव्हा;
मुगुटहि कांट्यांचा, मस्तकीं घातीला;
डोक्यांत तुझिया, वेत तो मारीला. आहाहा०
- ५ धरुनिया तुजला, फटके बा मारीलें;

- तोंडांत तुझिया, मारुनी थुंकले;
 हातां पायांत, खिळेली ठोकीले;
 लूटान्यांमध्ये, तुजला खांबी दिव्हे. आहाहा०
- ६ आंबहि पाजीली, पित्तयुक्त तुजला;
 ह्मणूनिया पूर्ण, प्राण त्वां सोडीला;
 कुसिमध्यें तुझिया, भाला भोंसकीला;
 लोटच रक्ताचा, पाण्याचा वाहीला. आहाहा०
- ७ अर्पीला प्राण, पाण्यां तारायास;
 याहूनी प्रीती, नाहीं सांगायस;
 ह्मणुनी जनानो, ठेवा हो विश्वास;
 आकाशीं सुख हो, लाभेल तुझास. आहाहा०

४२. मार्या मागदालिणीचा धावा.

- धु० माझ्या प्रभूला ठेवियेलें कोठें,
 माळी दादारे, माळी दादा.
- १ कुर जनानि त्याला मारियेलें,
 ह्याच थड्यांत त्याला ठेवियेलें,

- काल शाब्बाथि येणें नाहीं झालें, झालें. माझ्या०
- २ पाहूं गेलें रे थड्यामधिं जेव्हां,
 प्रेतवस्त्रें व दूत होते तेव्हां,
 प्रिय माझा तारक नेला केव्हां केव्हां. माझ्या०
- ३ दिव्य गौरव सोडूनिया आला,
 श्रेष्ठ असूनि फार नीच झाला,
 प्राण अर्पीला जन तारायाला याला. माझ्या०
- ४ मोठ्या पहाटिं उठलें रे आज,
 आलें करुनि सारें काम काज,
 कधिं भेटेल माझा महाराज राज. माझ्या०
- ५ तेल सुंगध आणिलें रे भाऊ,
 आतां कोणास लावायाला जाऊं,
 सांग त्याला मी कोणिकडे पाहूं पाहूं. माझ्या०
- ६ अहा सदुरुविण सारें कडू,
 कोण उद्धरि कोणाआड दडू,
 डोळे माझे शिणले रडूं रडूं रडूं. माझ्या०
- ७ माळी बोलें कां रडतिस वाई,

- कोणा शोधीसि फार घाई घाई,
 मार्या बोले मी करुं गत कार्या कार्या. माझ्या०
 ८ तेव्हां माळी बोलला अगे मार्या,
 मार्या ओळखूनि ह्मणें गुरुवर्या,
 भेट होतांच ह्मणेना मार्या मार्या. माझ्या०
 ९ प्रभू, अग्रह प्रीति भाव पाही,
 देई अशांस भेट लवलाही,
 अशा शोधांत मन माझें राही राही. माझ्या०

शोकगीत.

४३. खोस्ताचीं दुःखें.

- १ प्रिय प्रभू येशू खीस्ता,
 धारा मिळेना जन्मतां,
 मालक सृष्टीचा असतां,
 अरेररेरे.

- २ किती विव्दल तो झाला,
 घाम रकाचा वाहीला,
 बागीं किती शोक केला,
 अवववव.
 ३ रक्त त्याचें विकीयेलें,
 बांधोनाया त्याला नेलें,
 सर्व मनुष्यानीं केलें,
 थुथुथुथु.
 ४ मुगुट कांझ्यांचा घातीला,
 वेत मस्तकीं मारीला,
 मार फटक्यांचा त्या दिव्हा,
 छीछीछीछी.
 ५ त्याच्या तोंडांत वेतीलें,
 खांबीं लुटान्यांत दिव्हे,
 हातीं पायीं खिळीयेलें,
 अगगगग.
 ६ आंवाहे पाजीपेली जाला,

कुसीं भाला भोंसकीला,
लोटेच रक्ताचा बाहीला,
आहाहाहाहा.

७ पाहा हाची तारणारा,
जर्गी स्थापीयेला खरा,
सर्व मनुष्यानी करा,
जयजयहो.

~~~~~  
गजल.

४४. प्रेमल मित्र.

धु० पाहा येज्ञ मित्र कसा,  
सर्वपक्षां ममताळ.

१ पापी जन तारायासी,  
खालीं तो उतरला;  
धानि सृष्टीचा असतां,

गव्हाणींत निजला. पाहा०

२ आशीर्वाद ध्यायासाठीं,  
लोक वाळां आणिती;  
शिष्य धिकाऱितां पाही,  
निषेधिलें सांप्रति. पाहा०

३ मार्था मार्या यांचा भाऊ,  
लाजारस जै मेला,  
दुःखी होउनिया तेव्हां;  
कण्हुनीया रडला. पाहा०

४ शिष्य नम्र होण्यासाठीं,  
पाय सांचे धूतले;  
रुमालानें पुसुनीया,  
उदाहरण दाविलें. पाहा०

५ पाप्यांसाठीं दुःख निंदा,  
पाठलाग सोसीला;  
खिले भाला साहूनीया,  
प्राण त्यानें सोडीला. पाहा०

- ६ आतां आकाशीं असूनी,  
करितोहि रदबदली;  
आली लवकर फिरावें,  
किती बेल हो दिल्ली. पाहा०

~~~~~  
ठुमरी.

४५. अखंड प्रार्थनेचें अगत्य.

- ध्रु० करा प्रार्थना अखंड.
१ हयगय करितां, दुर्गुण जडती,
नका पडुं देऊं खंड. करा०
२ सद्गुण जाउनि, मूर्खपणाचें,
हृदयीं मातेल बंड. करा०
३ कज्जे निंदा, द्वेष फुटाफुट,
सोडुनि वाद वितंड. करा०

- ४ पवित्र आत्म्या, खेद दिला तर,
भावहि होईल थंड. करा०
५ सुस्त रहातां, याल परिक्षी,
प्रभु हा लाविल दंड. करा०
६ वेळ असी ही, न मिले अंतीं,
करितां यान उदंड. करा०

~~~~~
साकी.

४६. (विधवेची दमडी.)

- १ आनंदानें दोनच टोल्या,
विधवेनें टाकील्या;
परि त्या प्रभुनें मान्य करुनी;
आवडिनें घेतील्या.
२ तुझि जर तैसे प्रभुला स्मरुनी,
देता निज गोडीनें;

तरि तैं प्रभु हा मान्य करूनी,
घेई बहु अवडीनें.

दिंडी.

४७. (खोस्ताचीं दुःखें.)

- १ तुझे रक्त प्रभु कसे विक्रीयेलें,
तीस रुपये कीं मोल घेतीयेलें,
तुला दुष्टांच्या हातिं सोंपियेलें,
लुटाय्यावाणी बांधुनिया नेलें.
- २ झगा अंगीं जांभळा घातियेला,
करुनि थडा हातांत बोरु दीव्हा,
मुगुट कांठ्यांचा डोई घातियेला,
वैत तुझिया मस्तकीं मारियेला.
- ३ तुला धरूनी फटकोई मारियेलें,
थुकुनीया तोंडांत बेतियेलें,

हातिं पार्यीं वा खिले ठोकियेलें,
तुला चोरांमधिं खावें खिलीयेलें.

आर्या.

४८. गीति.

- १ मी नाहिं पुण्यवंतां,
परि आलों पातक्यांस ताराया;
वैद्य नकोच निरोग्यां,
परि व्हावा रोगियां बरें व्हाया.
- २ तुझि जर पालटुनीया,
या बाळासारिखे न होणार;
तर जाणा आकाशीं,
जाणें तुमचें कदा न घडणार.
- ३ प्रभु हा किति कनवाळू,
भकायें हातरूप करि नीट;

स्वकरै धरुनो हृदयीं,
प्रेमालिंगी न मानितां वीटलु.

- ४ अज्ञानि निरुपायी,
दीन दरिद्री अशक्त मी भ्रष्ट;
कसपट मी किंपदार्थ,
देवा माझे निवार हे कष्ट.

श्लोक.

४९. भुजंगप्रयात.

- १ प्रभू खांविं मारावया चालवीला,
तयाच्याचि खांदावरी खांव दीला,
तया वेलिं तो मान घालूनि खालीं,
कसा पाउलें टाकि त्या दुःखकालीं.
- २ वधाया प्रभू खांव पाहा रवीला,
किती लाभ इत्थायलें हारवीला,

कसी कालिमा आलि तेव्हां रवीला,
बहु अद्रुतें झालें जें मारवीला.

५० इंद्रवज्रा.

- १ मारावया तो प्रभु चालवीला,
त्याच्याचि खांदावरी खांव दीला,
ज्या खांदियाचा पतितांसि टेका,
कैसा दिला त्यावरि खांव देखा.
- २ देवाधिदेवा मज पामराला,
टाकूं नको तूं मज वा दयाला,
मातेविना त्या लघु पांखराला,
आधार कैचा जिव रक्षण्याला.

५१. इंग्लिश चालीचें गीत.

- १ याहो याहो, खीस्तापासीं, खीस्तापासीं या आज;
या आज, खीस्तापासीं, खीस्तापासीं या आज.

- २ तुझा तारी, तुझा तारी, तुझा तारी तो आज;
तो आज, तुझा तारी, तुझा तारी तो आज.
- ३ त्यागूं नका, त्यागूं नका, त्यागूं नका त्या आज;
त्या आज, त्यागूं नका, त्यागूं नका त्या आज.
- ४ आहे सिद्ध, आहे सिद्ध, आहे सिद्ध तो आज;
तो आज, आहे सिद्ध, आहे सिद्ध तो आज.
- ५ भाव ठेवा, भाव ठेवा, भाव ठेवा हो आज;
हो आज, भाव ठेवा, भाव ठेवा हो आज.
- ६ थांबूं नका, थांबूं नका, थांबूं नका हो आज;
हो आज, थांबूं नका, थांबूं नका हो आज.
- ७ हालेलूया, हालेलूया, हालेलूया आमेन;
आमेन, हालेलूया, हालेलूया आमेन.

समाप्त.

